

En liten höstresumé i augusti månad 2016

Så är man då tillbaka in i fällan igen. Ett uttryck som inte är alls så negativt som det kanske låter. Skönt att vara ledig, men också väldigt roligt när allting sätter igång och man får träffa sina gamla vapendragare igen. Inte så stora funderingar i ”tankebacken” idag utöver det vanliga. Hur många är det som kommer? Vädret är ju inte så illa denna sena augustidag och det kan ju vara till nackdel för oss i antalet besökare, som då kanske dröjer sig kvar på sina lantställen. Men å andra sidan så tror jag nog att våra underhållare kan locka en hel del. För åter igen så har vi anlitat underhållare vars like inte tidigare har förekommit på någon av träffarna, åtminstone inte så långt mitt minne sträcker sig.

Mycket kan ju hända under några sommarmånader, så därför blir jag riktigt glad när jag ser att Barbro, Vera och Monica står på trottoaren utanför Klockargårdens entré. Å så kommer Gunnar om en stund och Pelle och alla de andra en efter en. Det väldigt skönt när allt är som vanligt. Vanligt är bra, men ovanligt klarar vi säkert av det också när man så måste.

O kära nån, vad det dräller in folk. Det blir åter igen till att ställa fram flera bord och på med mera kaffe och fram med flera brödfat. Detta är nog rekord på just ett augustimöte, 120 nyfikna och förväntansfulla besökare får vi det till.

Idag blir det pang på rödbetan, som man brukar säga. Kent hälsar oss välkomna till första mötet och meddelar oss att informationen kommer *efter* kaffet, eftersom våra underhållare **Balalajkorna** redan sitter beredda uppe på scenen och gärna vill komma igång omedelbarts. Enligt Kents utsago är upprinnelsen till dessa balalajkor en ABF kurs i att lära sig att hantera just en sådan. Sedan har det bara fortsatt genom åren. Många års förkovran har resulterat i enormt proffsig sammansättning av musiker. Nu står dom där i sina vackra ryska dräkter, beredda med ett antal balalajkor av varierande storlek samt övriga instrument som ingår i en äkta rysk ensemble. **Ett bra litet snöoväder**, ja så heter faktiskt den första låten dom framför. Sen ska vi damma av våra antagligen helt obefintliga ryska språkkunskaper, eftersom vi uppmanas att delta i den allsång som följde. Men tack och lov, den består bara av ett enda ord, gånger två. Alltså Kalinka, Kalinka. (Som Monica Z har framfört i någon Hasse och Tage revy, fast på svenska då förstås) Nästa låt var smäktande vacker. I ryska sånger används gärna symboliska omskrivningar av heta känslor. Så sjunger man om ståtliga björkar eller simmande svanar så kan det i verkligheten handla om helt andra saker som man får använda sin livliga fantasi till. Tänk att detta kraftfulla språk som nästan kan upplevas som grovt, kan framstå som så smäktande mjukt och lekfullt när det framförs i en sång. Denna underhållning kändes verkligen exotisk, verkligen helt annorlunda och mycket uppskattad. Rungande applåder var medlemmarnas bevis på deras uppskattning. Ensemblen avtackades med rosor och berömmande ord av Kent. Efter detta så är det dags för presentation av höstens programblad. Kent passar också på att berömma Marie Bergerbrant, som är en av våra två revisorer (tillika skicklig tillverkare av fina kuddar och dukar m m i lapptäcksteknik), för vårt fina programblad. Som vanligt har vi ett fylligt programblad, med ett flertal teaterföreställningar,

utflykter och studiecirklar. Pelle som höll i alla anmälningslistor till höstens studiecirklar, fick det nog svettigt att ordna kön. Ska bli roligt att veta hur intresset blev för vår nya cirkel **Från trattgrammofon till spotify**. Precis som **Ung på 50 och 60-talet**, så är ju det här en cirkel som går en hel del i nostalgins tecken, men som även ger oss insikt i dagens teknik inom musikens värld. Men vill man *bara* förlusta sig så kan man gå på Filmkväll eller Pubkväll, eller varför inte bägge två. Det ena utesluter inte det andra. Nytt för hösten är vår föreläsningsserie som kommer att ge oss nyttig information om det som är av vikt för oss i vårt dagliga liv. Allt från hur viktigt det är för oss att hålla kroppen i gång, till hur vi kan skydda oss mot otrevliga inkräktare i våra hem och annat som är av värde för oss, för att vi som äldre ska få ett så angenämt liv som möjligt. Som ett led i detta kommer vår styrelse att anstränga sig att försöka få kontakt med de medlemmar, som så önskar och som har svårt att på egen hand ta sig ut och som kanske skulle uppskatta att få skjuts till våra träffar eller annan aktivitet. Diskussionen kommer att fortsätta om hur vi kan utforma det hela. Samordningens nya satsning för medlemsvärkning, där den som värvar en ny medlem belönas med 4 stycken trisslotter. Kanske kan detta resultera i att någon helt enkelt grabbar tag i första bästa granne och släpar den med sig till vår nästa månadsträff. Och skulle denna granne ha den turen till just vårt *nästa* möte så kommer han/hon (hen) att få underhållning som heter duga, för då kommer stå-upp-komikern Thomas Oredsson tillbaka till oss. Har denna *just nu* fiktiva grannen sådan tur, så får *den* kaffe med dopp, plus Tomas, plus en garanterad sittplats alldeles gratis, eftersom vi *bjuder* på första besöket för nya medlemmar. Vilken rivstart det här blev, vilken höst! Men nu blir det vanligt igen. Det blir kaffe med dopp och nya fina lotterivinster för den som har sådan tur. Ingen tur för mej idag, men det berodde förmodligen på att jag aldrig hann att köpa några lotter. Men jag har ju fått belöning ändå, i form av en rejäl disk som jag delar med de andra ”kaffetanterna.” (Jag har kommit underfund med att det är helt okej numera att bli kallad tant i just detta sammanhang, ja, nästan som lite smicker.) Är det någon som tycker att den inte fick nog av samvaron idag, så titta gärna in på fredagsfikat i föreningslokalen. Varje fredag mellan 13-15 kan man få sig en slurk och prata lite strunt. Bägge lika viktiga. Nästa gång tror jag vi kommer att slå ett nytt rekord när Thomas kommer tillbaka. Det kommer förmodligen också att bli en rekord(erlig) disk.

O´ vad jag längtar.

Väl mött då.

Eva L